

Talan väckt den 2 april 2013 — Jannatian mot rådet

(Mål T-187/13)

(2013/C 171/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mahmoud Jannatian (Tehran, Iran) (ombud: advokaterna E. Rosenfeld och S. Monnerville)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— såvitt avser sökanden, ogiltigförklara i) rådets gemensamma ståndpunkt 2008/479/Gusp av den 23 juni 2008 om genomförande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran ⁽¹⁾, ii) rådets beslut 2008/475/EG av den 23 juni 2008 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran ⁽²⁾, iii) rådets gemensamma ståndpunkt 2008/652/Gusp av den 7 augusti 2008 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran ⁽³⁾, iv) rådets beslut 2009/840/Gusp av den 17 november 2009 om genomförande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran ⁽⁴⁾, v) rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp ⁽⁵⁾, vi) rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140 ⁽⁶⁾, vii) rådets förordning (EG) nr 1100/2009 av den 17 november 2009 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av beslut 2008/475/EG ⁽⁷⁾, viii) Rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 ⁽⁸⁾, och ix) rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 ⁽⁹⁾, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Den första grunden: Huruvida rådet saknar befogenhet

— Sökanden har gjort gällande att enligt artikel 215 FEUF kan restriktiva åtgärder endast antas genom ett gemensamt förslag av kommissionen och unionens höga representant. De angripna besluten och förordningarna

antogs av rådet ensamt. De är således ogiltiga på grund av att de antagits utan befogenhet.

2. Den andra grunden: Huruvida motiveringsskyldigheten har åsidosatts

— Sökanden har gjort gällande att de skäl som angetts till stöd för Mahmoud Jannatians upptagande i bilaga II Inte är tillräckligt klara för att uppfylla kraven enligt rättspraxis när det gäller motiveringsskyldigheten. För att uppfylla motiveringsskyldigheten borde rådet ha fastställt de konkreta och specifika omständigheter som utgör det faktiska stöd som tillhandahållits av sökanden till Irans regering eller till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet. De angripna besluten och förordningarna är således ogiltiga på grund av bristande motivering.

3. Den tredje grunden: Huruvida sökandens grundläggande rättigheter har åsidosatts

— Sökanden har gjort gällande att i den mån de angripna besluten och förordningarna innehåller en bristande motivering, innebär de ett åsidosättande av sökandens rätt till försvar. Vidare påverkar felaktigheterna i de angripna besluten och förordningarna dessa förfaranden, eftersom de å ena sidan utgör hinder för sökandens möjlighet att framföra sitt försvar, och å andra sidan hindrar domstolens möjlighet att pröva huruvida de angripna besluten och förordningarna är rättsenliga. Härav följer att sökandens rätt till en effektiv rättslig prövning har åsidosatts. I den mån sökandens rätt till försvar har åsidosatts och i den mån tribunalens möjlighet att pröva huruvida de angripna besluten och förordningarna rörande åtgärder för att frysning av tillgångar — vilka till sin natur är "särskilt inskränkande" — har påverkats, har sökanden slutligen drabbats av en oskälig inskränkning i äganderätten.

4. Den fjärde grunden: Huruvida det saknas bevis mot sökanden

— Sökanden har gjort gällande att rådet underlät att åberopa den bevisning som det grundade sig på när det antog de angripna besluten och förordningarna.

5. Den femte grunden: Huruvida de faktiska omständigheterna är oriktiga

— Sökanden har gjort gällande att tvärtemot vad som angetts i de angripna besluten och förordningarna, var sökanden inte längre ställföreträdande chef för Atomic Energy Organization vid respektive tidpunkt för hans upptagande i förteckningen över de personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder. Rådet grundade sig således på felaktiga faktiska omständigheter när det upptog sökanden i förteckningarna enbart på grund av att han var ställföreträdande chef för Atomic Energy Organization vid de olika datumen för de angripna besluten och förordningarna.

6. Den sjätte grunden: Huruvida det gjorts en felaktig rättstillämpning

- Sökanden har gjort gällande att artikel 20 b inte som sådan är avsedd att vara tillämplig på enskilda personer som innehar chefspositioner vid en sådan enhet som upptagits i förteckningen i bilaga VIII. I artikel 20 b anges att ett sådant upptagande ska ske av enskilda som **”är engagerade i, är direkt knutna till eller ger stöd till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet”**. Rådet gjorde sig skyldigt till felaktig rättstillämpning genom att föra upp sökanden i bilaga II utan att åberopa någon bevisning till stöd för att sökanden gav ett aktivt och verkligt stöd till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet vid tidpunkten då han uppfördes i bilaga II.

7. Den sjunde grunden: Huruvida rådet gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och åsidosatt proportionalitetsprincipen

- Sökanden har gjort gällande att i förevarande mål föreligger det inte något objektivt allmänintresse som kan motivera att sådana stränga åtgärder påförs en enskild person som enbart under en kort period har innehaft en chefsposition vid AEOL. Även om åtgärderna skulle anses vara motiverade mot bakgrund av ett objektivt allmänintresse, skulle de fortfarande kunna kritiseras mot bakgrund av att de innebär ett oproportionerligt förhållande mellan de medel som tillämpas och de mål som eftersträvas.

⁽¹⁾ EUT L 163, 2008, s. 43

⁽²⁾ EUT L 163, 2008, s. 29

⁽³⁾ EUT L 213, 2008, s. 58

⁽⁴⁾ EUT L 303, 2009, s. 64

⁽⁵⁾ EUT L 195, 2010, s. 39

⁽⁶⁾ EUT L 281, 2010, s. 81

⁽⁷⁾ EUT L 303, 2009, s. 31

⁽⁸⁾ EUT L 281, 2010, s. 1

⁽⁹⁾ EUT L 88, 2012, s. 1

Talan väckt den 2 april 2013 — Transworld Oil Computer Centrum m.fl. mot Eurojust

(Mål T-192/13)

(2013/C 171/57)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Transworld Oil Computer Centrum BV (Berg en Dal, Nederländerna); Transworld Payment Solutions Ltd (Bermuda); Transworld ICT Solutions Ltd (Bangalore, Indien); Transworld Oil USA, Inc. (Houston, Förenta staterna); Bermuda First Cura-

çao Ltd (Bermuda) och Johannes Christiaan Martinus Augustinus Maria Deuss (Bermuda) (ombud: advokaten T. Barkhuysen)

Svarande: Eurojust

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Eurojusts bekräftande beslut av den 2 februari 2013,
- förordna att Eurojust ska fatta ett nytt beslut på grundval av den bekräftande ansökan av den 31 december 2012 och med beaktande av tribunalens avgörande, och
- förplikta Eurojust att ersätta kostnaderna i samband med behandlingen av ansökan och i samband med den bekräftande ansökan.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Underlåtelse från Eurojusts sida att pröva samtliga rättsliga grunder som sökandena har åberopat.

Begäran om upplysningar av den 4 oktober 2012 och den bekräftande begäran om upplysningar av den 31 december 2013 baseras på olika grunder, bland annat på artikel 10 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och artiklarna 8.2, 41.2 och 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 83, s. 389). Trots detta lade Eurojust endast bestämmelserna om tillgång till Eurojusts handlingar till grund för det angripna beslutet. Eurojust gjorde en oriktig bedömning genom att inte beakta de övriga grunder som sökandena åberopat.

2. Andra grunden: en bristfällig och vårdslös motivering ligger till grund för det bekräftande beslutet.

Eurojust beslutade att inte lämna ut de begärda upplysningarna med hänvisning till undantagsbestämmelserna i artikel 4.1 a och b i bestämmelserna om rätten till tillgång till Eurojusts handlingar. I det angripna beslutet visade Eurojust inte alls, eller otillräckligt, varför och på vilket sätt dessa undantag var tillämpliga i förevarande fall.

3. Tredje grunden: Felaktig tillämpning av undantagsbestämmelserna avseende ”pågående nationella utredningar” och ”bekämpning av allvarlig brottslighet” i artikel 4.1 a i bestämmelserna om rätten till tillgång till Eurojusts handlingar.

Sökandena har rimliga och motiverade misstankar om att (en) brottmålsdomstol(ar) agerade rättsstridigt under den straffrättsliga förundersökningen. I syfte att styrka dessa misstankar gav sökandena in en begäran om upplysningar till Eurojust. Eurojust har gjort gällande att de begärda upplysningarna inte kan lämnas ut, eftersom en förundersökning pågår. Enligt sökandenas uppfattning har Eurojust oriktigt och utan tillräcklig motivering åberopat dessa undantagsbestämmelser.